

[Fr. Dalgaard.]

afgøres ikke administrativt, men ved en Forhandling for Retten. Det er en udmærket Foranstaltning, man her har truffet, ikke alene over for den, som Undersøgelsen rettes imod, men ogsaa for den Offentlighed, der skal beskyttes.

Efter min Mening er Lovforslaget baade hensigtsmæssigt og formaalstjenligt affattet. De legitime Virksomheder, af hvilke der findes adskillige, som falder ind under Loven, men som ikke behøver at frygte Loven, kan ikke være utilfredse med dette Lovforslag. Det er jo de illegitime Virksomheder, der tages Sigte paa, og det er en fornuftig og god Foranstaltning, der her søges gennemført.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Vagn Bro: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og meget velvillig Behandling, da vi ikke alene maa anse Lovforslaget for vel motiveret, men ogsaa maa anse dets Fremkomst for saare betimelig.

Selv om den Leveregel er den bedste, at man bør kaste Brønden til, inden Barnet er druknet, er det vel normalt og ogsaa i dette Tilfælde saaledes, at et særlig groft Tilfælde maa aabne Øjnene paa de administrative Myndigheder. Det Tilfælde, som det her drejer sig om, er det høje Ting bekendt og vedrører den tidligere for en Sædelighedsforbrydelse straffede Person, der efter de nugældende Forhold ganske roligt kunde ned sætte sig som Retskonsulent og som Leder af en Virksomhed, der bar det formidable Navn „Retshjælpens Centralkontor“. Her henvendte en Moder sig, formentlig i den bedste Tro, og det medførte, at denne Person forgreb sig paa en ung Pige. At et saadant Forhold er ganske utilbørligt, og at det maa forhindres i en retsordnet Stat, vil formentlig finde Tilslutning fra alle Sider. At en saadan for Sædelighedsforbrydelse tidligere straffet Person efter endt Straffetid atter kan forgribe sig, ja, det maa Samfundet jo finde sig i, og man maa ogsaa finde sig i, at f. Eks. en Sagfører, der har faaet sin Sagførerbestalling frakendt paa Grund af Bedrageri eller lignende, efter endt Straffetid atter forgriber sig paa andres Midler. Men Samfundet kan ikke finde sig i, at de paagældende Personer udstyrer sig med betryggende Navne som „Retskonsulent“, „Retskontor“, „Jurahjælp“ el. lign., og det er en meget væsentlig Side ved dette Lovforslag, at slig offentlig Betegnelse og

Avertering, der kan virke betryggende over for naive Sjæle, forbydes.

Som det er Tinget bekendt, er Sagførerne ifølge Retsplejeloven eneberettigede til at føre Retssager for andre, medens der her til Lands ikke findes Bestemmelser, som hindrer, at andre end Sagførere beskæftiger sig med erhvervsmæssig Udøvelse af forskellige juridiske Forretninger, Dokument-skrivning, Ejendomshandler o. s. v. Der stilles ikke Eksamensbetingelser af nogen Art, ej heller er der noget særligt Krav til Udøverens Vandel, end ikke noget Krav — som vi dog har i andre Love vedrørende særlig autoriserede Personer — om, at de skal have Raadighed over deres Bo. Lovforslaget gaar heller ikke ud paa at ordne Forholdet saaledes, at de juridisk og derefter praktisk uddannede Sagførere faar denne Eneret, men Lovforslaget gaar — paa en, forekommer det mit Parti og mig, i Hovedsagen udmærket Maade — ud paa at tilvejebringe en Række Sikringsmidler over for slige Personer, som det offentlige maa nære Mistillid til.

Man kunde stille det Spørgsmaal, om Lovforslaget gaar vidt nok, om man ikke her til Lands burde overgaa til Sagførernes Eneret paa disse juridiske Omraader, hvor Befolkningen, der i al Almindelighed kommer med stor Tillid til denne eller hin Raadgiver, maa have Krav paa den bedst mulige Assistance. Og vilde man ikke gaa saa vidt, kunde man dog maaske gaa dertil, at en Række særlig vigtige og egentlig juridiske Forretninger blev forbeholdt de juridisk uddannede Sagførere, til hvem man dog saa samtidig stillede de størst mulige Krav, og over for hvem man gennemførte den størst mulige Kontrol.

I denne Forbindelse lader det sig ikke bestride, at Befolkningen med Rette opskræmmes af de stadig forekommende Tilfælde med Sagføreres økonomiske Vanskeligheder, der ofte afdækker det Forhold, at den paagældende har haft meget store Indkomster, men altsaa et endnu større Forbrug. Den store Bedragerisag vedrørende et hidtil anset Sagførerfirma, Warburg, hvorfra et stort og samfundsnyttigt Legat, der bærer en retlinet og agtet tidligere Sagførers Navn, ogsaa er berørt, kan nok faa Tinget til at spørge den højtærede Minister, om den nu gennemførte Ordning med de særlige Klientkonti er tilstrækkelig betryggende. Thi det maa med Rette siges, at jo mere man beskytter og fremhæver Sagfører-næringen, des større Krav maa der ogsaa stilles til Kontrollen med Sagførerstandens enkelte Medlemmer. Ellers kan vi jo med